

[LIII Gyldenklæde]

Det, jeg her har sagt, er der nogle der har hørt før, men jeg mener, det er rigtigt at tage de temaer ind i den debat, som jo også vil komme til at løbe sommeren over, fordi Zeuthenudvalgets rapport kommer ud nu, og den skal kommenteres osv., og også Socialkommissionens rapport, hvor der jo er gode ting i, men hvor finansieringen indtil videre ser ret elendig ud, er kommet.

Vi stiller os til rådighed for at være med i disse forhandlinger.

Charlotte Enevoldsen (CD):

I statsministerens redegørelse var et af emnerne styrelsesloven. Det er ikke noget, der er blevet taget op særlig meget i løbet af i dag, så derfor vil jeg godt som én, der i morgen vil stemme for styrelsesloven, men som også er aftager af den, sige, at jeg faktisk finder resultatet ret fornuftigt.

Det gode ved den nye styrelseslov er, at nu får vi et enstrengt, gennemskueligt system. Det andet, som jeg egentlig også finder er godt, er, at man har fundet ud af, at de studerendes indsats i studienævnene faktisk har været så fornuftig og så afbalanceret, at den kunne bibeholdes. Det er også godt, at vi i den nye styrelseslov får indført ligemandsprincippet, så de studerende fritages for at skulle godkende doktordisputater og andet, som der måske ikke er basis for at vide så meget om hos de studerende.

Det, jeg så ikke finder er så fantastisk godt ved den nye styrelseslov, er, at TAP'erne er bevaret i fakultetsrådet. Det betyder jo, at de får – om end indirekte og måske også minimal – indflydelse på det, som jeg ikke synes de skal have indflydelse på, nemlig studieordningerne. Det er en lille knast, og jeg tror, man overlever den.

Men dette forlig, som sammen med pladsforliget forsøger at løse nogle af problemerne på universitetsområdet, går ikke egentlig til sagens kerne, som jeg ser det. Sagens kerne er også det ineffektive ressourceforbrug, menneskeligt set. For mange studerende er det et enormt slag, at de på et tidspunkt må erkende, at et påbegyndt studium vist ikke lige er sagen, og at de nok hellere må stoppe. Man kunne måske løse det problem ved på den ene side at opkvalificere de studerende og på den anden side sætte ind med en reel vejledning af de studerende, før de starter.

For mig at se må det lede frem til, at undervisningsministeren må tage initiativ til, at der kan komme nogle ændringer, der effektiviserer dette menneskelige ressourceforbrug – det kunne måske også betegnes som et ressource-spild. Og hvordan kan det så forbedres? Vi må jo starte i gymnasiet med at opkvalificere folk, give dem nogle kvalifikationer, som man reelt har brug for, når man starter på universitetet. Mange kender ikke den arbejdsform, og mange ryger ud af universiteterne på grund af arbejdsformen. Den anden indsats må være i forhold til studievejledningen, som mildt sagt ikke er fantastisk i øjeblikket.

Jeg vil opfordre undervisningsministeren til at gøre en indsats på det område: lave en undersøgelse af, hvad der måske kunne gøres i forhold til studievejledningen, så vi kan få fjernet den del af frafaldet på universiteterne og få effektiviseret det menneskeligt, men jo faktisk også økonomisk ved at opkvalificere folk og ved at give dem en bedre vejledning.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er jo meget naturligt, at denne afslutningsdebat her i dag har drejet sig meget om vores EF-afstemning, men der er jo også andre problemer, som dette Folketing skal beskæftige sig med. Der er en gruppe personer, som dette Folketing ikke har været særlig flink ved, og det er alle vores gamle og handicappede. Uanset hvad man siger herinde, uanset hvad man siger ude på møderne, så er der mange gamle pensionister og mange handicappede og syge, som bestemt ikke føler den tryghed, vi går og siger de skal have. De føler bestemt ikke, at de har nogen særlig høj prioritet på Folketingets dagsorden.

Og det kan man jo ikke fortænke dem i at de synes, når man ser på de initiativer, de nedskæringer, man har foretaget imod dem, blot siden finansloven blev vedtaget. Det er jo en kendsgerning, at man har udsat denne gruppe for to gange nedskæringer på boligydelsen og nedskæringer i begravelseshjælpen, i alt mere end en halv milliard kroner, og i morgen foretager man en ekstra nedskæring, for nu skal der også betales for hjemmehjælpen.

Desforuden har man her i Folketinget, da man havde den store ældredebat, vedtaget, at man skulle gøre en ekstra indsats. Til det formål bevilgede man 280 mio. kr. pr. år at gøre